

З М І С Т

ПЕРЕДМОВА.....	8
ВСТУП.....	13

БОГ І ЛЮДИНА

Частина перша

Філософія життя.....	16
Сумління.....	21
Добро і зло.....	26
Божественне втручання.....	33
Вишикуйте претендентів.....	40
Розкрита правда.....	45
Чуда.....	51
Одкровення Нового Завіту.....	58

ХРИСТОС І ЙОГО ЦЕРКВА

Частина друга

Божественність Христа.....	68
Людське походження Христа.....	74
Свята Трійця.....	80
Мати Ісуса.....	86
Христос у Символі Віри: народження.....	93
Страждання, смерть і Воскресіння.....	99
Вознесіння.....	106
Святий Дух.....	114
Церква: Тіло Христове.....	122
Петро: вікарій Христа.....	129
Авторитет і непомильність.....	137
Комунізм і Церква.....	143

ГРІХ

Частина третя

Первородний гріх та ангели.....	152
Первородний гріх і людство.....	157
Наслідки первородного гріха.....	163
Освятиюча благодать.....	169

СВЯТІ ТАЇНСТВА

Частина четверта

Благодать і Святі Таїнства.....	178
Хрещення.....	185
Миропомазання.....	191
Свята Євхаристія.....	197
Євхаристійна жертва.....	203
Свята Літургія.....	209
Гріх.....	215
Гріх і покаяння.....	221
Покаяння.....	228
Таїнство помазання хворих.....	235
Священство.....	241
Таїнство Шлюбу.....	248

СВІТ, ДУША І РЕЧІ

Частина п'ята

Секс — це таїнство.....	256
Запобігання вагітності.....	262
Чотири суперечності любові.....	267
Проблеми подружнього життя.....	273
Заповіді I — III.....	280
Заповіді IV-X.....	286
Закон любові: повна відданість.....	292
Смерть і суд.....	298
Чистилище.....	304
Небеса не так далеко.....	310
Пекло існує.....	317
Мати Ісуса.....	323
Молитва — це діалог.....	329
Світ, душа і речі.....	335

Остання Воля і Заповіт Фалтона Дж. Шіна

Во ім'я Бога. Амінь.....	340
--------------------------	-----

Передмова

Це історія про дружбу, яка зродилася завдяки творчості Фалтона Дж. Шіна. Я відкрив для себе архієпископа Шіна влітку 1981 року. Відставний полковник Річард Ф. Ашетіно, котрий навчався у Військовій Академії США у Вест Поінті, став моїм приятелем. Він здобув ступінь магістра філософії і написав наукову працю про єпископа Шіна. "Аш", як його називали, познайомив мене з роботами Шіна, і мене відразу ж полонив його дар спілкування. За дванадцять місяців мого знайомства з працями єпископа Шіна я прочитав його тридцять книжок.

Упродовж 1982 року, шукаючи інші книжки Шіна, я натрапив на копію аудіозаписів, які він надиктував 1965 року. Оригінальна назва цього комплекту аудіо записів — "Життя вартує того, щоб його прожити". Хоча ці аудіозаписи мали таку ж назву і формат, як і популярна телевізійна програма, цей усний збірник зовсім не мав стосунку до цієї програми і був складений через вісім років після того, як програма зійшла з ефіру за рішенням Другого Ватиканського Собору. Формат телевізійної програми щотижня ніс нове послання загальній аудиторії, не обов'язково релігійній, і програми не були пов'язані одна з одною, але щоразу жила надія — наблизити до Бога хоча б одну душу. Ця праця єпископа продовжила телевізійні програми. Шін спирається на кожен попередній урок і запрошує кожну людину зокрема до особистих стосунків з Христом.

Ці записи були проведені у приватній обстановці в міській резиденції єпископа Шіна у Нью-Йорку. Єпископ Шін не користувався жодними записами, ця праця струменіла безпосередньо із його серця, спираючись на сорокап'ятирічний досвід священства. Розмова на кожну з тем тривала близько двадцяти п'яти хвилин. Щоб проілюструвати свій погляд, він використовував численні

історії із власного життя, а крім того, пропонував свої роздуми над чотиреста п'ятдесятьма уривками зі Святого Письма і цитував багатьох письменників. Сократ сказав: "Найкращою приправою для напою є спрага". Палке прагнення єпископа Шіна до такої праці можна пояснити тим, що він спілкувався з представниками різних релігій. Підраховано, що він отримав мільйони листів у відповідь на його проповіді на радіо і телебаченні, причому лише третина цих листів була від католиків. Ця праця була спробою втамувати неймовірну духовну спрагу людей по всьому світу. Потреба у цих посланнях значно перевищувала його спроможність задовольнити кожне індивідуальне прохання. Єпископ Шін створив свою вінілову енциклопедію, щоб відповісти на потреби сотень тисяч тих, хто звертався до нього з особистими запитаннями. Так само, як Христос, що творив дива помноження, аби нагодувати п'ять тисяч людей, єпископ Шін завершив працю, використовуючи сучасну технологію, яка наснажувала і далі наснажує десятки тисяч людей. Він був великим учителем і священиком, а світ — його парафією.

Єпископ Шін був національним директором Товариства Пропагування Віри з 1950 до 1966 року. Компанія звукозапису цього Товариства випустила і розповсюджувала набір платівок як частину комплекту, що складався з двадцяти п'яти дисків. Невідомо, скільки таких комплектів було випущено, але відомо, що від часу його смерті комерційне розповсюдження перевищило 50 000 копій. Влітку 2000 року, під час моєї поїздки до Інституту св. Бернарда, я не зміг знайти оригінальних записів. Можливо, вони лежать десь не ідентифіковані серед інших предметів архіву Фалтона Дж. Шіна у Рочестері, Нью-Йорк.

Вихований у лютеранських традиціях, я не мав наміру ставати католиком, коли починав читати праці єпископа Шіна. Я хотів лише поглибити свої знання. Прослухавши двадцятиодногодинний запис проповідей, я змінив свої релігійні переконання. Ця праця була міцним фундаментом, з якого я міг починати своє навчання. Через три роки після мого навернення у мене виникло

натхненне бажання видати ці записи окремою книжкою. Я мав нагоду обговорити частини майбутньої книги з іншими людьми, оскільки повчання єпископа Шіна пропонують практичне вирішення сучасних проблем. Це енциклопедія, з якою можна долати випробування долі. Я розділив цю книгу на п'ять частин: Бог і людина, Христос і Його Церква, Гріх, Святі Таїнства, Світ, душа і речі.

Не можу пояснити, чому восени 1986 року я почав записувати на папір цю чудову працю. У мене було відчуття, ніби сам Шін заговорив зі мною, стримано запрошуючи побути у його товаристві хоча б годину щовечора. Впродовж наступних п'яти місяців, поки я не вийшов на пенсію, я щовечора дослівно переписував його працю. Коли закінчив, вийшло понад 143 000 слів. Редагування зменшило текст до 122 000 слів. Унаслідок редагування було вилучено деякі занотовані артикулярні неточності, які виникали під час прослуховування аудіозапису. Редактори також вирішили вилучити деякі наведені датовані приклади, аби розмова звучала сучасно.

Сподіваюся, вам сподобається ця книга, яка є своєрідною мандрівкою і роздумами про духовне життя. Якщо праці Фалтона Дж. Шіна вже знайомі вам, то єдиним розчаруванням для вас може бути те, що він особисто не опублікував свої аудіозаписи у письмовому вигляді, або те, що цей процес тривав надто довго. Щодо тих, хто завдяки цій книзі вперше познайомиться з єпископом Шіном, то я сподіваюся, що редагування не применшило справжнього значення, яке Фалтон Дж. Шін вкладав у свої слова. Мета цієї книги є потрібною: по-перше, продовжити працю єпископа Шіна, поширюючи Світло у світі, по-друге, відновити прагнення духовного лідерства у сім'ях, церквах і громадах, по-третє, укласти історичні записи праці, якій єпископ Шін присвятив кілька місяців свого життя. Ця книга покликана краще служити Христові, вірою відповідати на потреби світу. Ті, хто вже мав нагоду чути цей делікатний заклик, зрозуміє мене. Зрештою, ця праця пропонує практичне вирішення проблем світу незалежно від віросповідання.

Спроби опублікувати цю книгу наприкінці 1980-х виявилися невдалими. У 1988 році я, будучи військовим,

отримав наказ їхати на військову службу в Європу, тому змушений був відкласти цей проект у шухляду, де він пролежав одинадцять років. Восени 1999 року я знову звернувся до цього твору і приклав чимало зусиль, щоб опублікувати його. Саме тоді архієпископ Шіна вивів на мою життєву стежину двох людей, які мали мені у цьому допомогти.

Будучи бізнес-консультантом у семінарії Вайомінг у Кінгстоні, що в штаті Пенсільванія, навесні 2000 року я познайомився з Естер Б. Давідовіц. Мій офіс розмістився тоді у мистецькому Центрі, там Ессі навчалася гри на арфі. Саме тоді, коли впродовж багатьох місяців я редагував уже написаний текст, одного травневого дня Ессі постукала до дверей мого робочого кабінету. Вона попросила допомогти відчинити двері, які випадково захлопнулися. Під час розмови я, між іншим, сказав їй, що працюю над книжкою архієпископа Шіна. Почувши це, Ессі аж засяяла від захоплення і розповіла, що колись їхня сім'я провела багато щасливих годин перед телевізором, переглядаючи цикл програм "Життя вартує того, щоб його прожити". Вона попросила, щоб я дозволив їй поглянути на цей католицький скарб, додавши, що колись працювала редактором і відредагувала кілька книжок. Цієї миті й зродилося наше партнерство.

Одного дня мені довелося звернутися до шкільної медсестри Морін Амфред. Під час нашої розмови вона розповіла мені, що її чоловік працює у провідній міжнародній видавничій компанії. Я узяв його координати, щоб домовитися про візит у їхню типографію. Завдяки цій випадковій зустрічі я знайшов типографію, де зміг надрукувати книжку. Збіг обставин — це один зі способів, у який Бог зберігає свою анонімність.

Багато людей допомагало у підготовці книги "Твоє життя вартує, щоб його прожити". Я дуже вдячний преподобному монсеньйору Томасу Гервазію, який консультував мене щодо аспектів католицької віри і захоплювався скористатися записами архієпископа Шіна. Також я вдячний багатьом священикам, які допомогли мені отримати латинські, французькі і грецькі переклади, особливо я вдячний преподобному монсеньйору

Джеймсу Малігану, S.T.L. Особливу подяку висловлюю Естер Б. Давідовіч, яка виконала важке завдання, редагуючи оригінальні записи. Нам дуже пощастило, що з корекцією текстів нам допоміг професор Альфред С. Гроу. Окрім цього, Сьєна Фінлі, R.S.M., професор Кенет Д. Хайнес, Едвіна Устиноскі, Пол Бакалев, Елізабет Рейнарц і Лорі Себерт поділилися з нами своєю католицькою мудрістю. Дякую також сестрі Пат Шоелес, S.S.J., сестрі Конні Дербі R.S.M., Бобу Вогту і Патріку Муліку з Інституту св. Бернарда у Рочестері, Нью-Йорк, які влітку 2000 року надали мені доступ до архіву єпископа Шіна. Найбільше я вдячний своїй дружині і сім'ї за їхнє безмежне терпіння і віру, яку вони зберігали впродовж реалізації цього проекту. Нехай Бог обдарує вас Своєю любов'ю!

Джон Холлінгстал
Джермансвіл, Пенсільванія,
10 червня 2001 року.

БОГ І ЛЮДИНА

*Що маєш, чого б ти не одержав?
Коли ж одержав, то чому вихваляєшся,
неначе не одержав?*

(I Кор. 5:7)

*Якщо нас охоплює жаж
від усвідомлення того,
що нами опікується живий Бог,
то ще жажливіше позбутися цієї опіки*

Фалтон Шін

Частина
ПЕРША

ФІЛОСОФІЯ ЖИТТЯ

Мир тобі. Існують два способи ранішнього пробудження. Перший, коли ми кажемо: “Доброго ранку, Боже!”, другий, коли кажемо: “О Боже, вже ранок!” Отож розглянемо другий спосіб.

Люди, які прокидаються саме так, тривожаться за своє життя. Воно видається їм доволі абсурдним. У сучасній літературі тема абсурдності життя дуже поширена. Одним з найкращих зразків зображення такої абсурдності став роман про дві фабрики, що стояли по обидва береги річки. На одній фабриці величезні кам'яні брили подрібнювали і перетирали на порошок. Тоді кораблем переправляли цей порошок на інший берег, де друга фабрика виготовляла з нього величезні валуни. Потім валуни відправлялися на першу фабрику, і так цей процес тривав безконечно. Це літературне вираження способу, у який люди сприймають своє життя сьогодні.

Дехто побачить цю абсурдність у творах екзистенціоналіста, який зобразив трьох людей у пеклі. Кожен з них хотів говорити про себе, про свої власні біди і страждання. Кожен був сконцентрований лише на своїх муках. Насамкінець, під завісу, звучить остання фраза цієї п'єси: “Мій сусід – це пекло!” Саме так живуть деякі люди.

Поряд з людьми, що відчувають абсурдність життя, є й такі, що пасивно плывуть за течією. Чимало умів сповідують філософію Річки Старця; вони плывуть за течією без визначеної мети, як стріла, що не спрямована до певної мішені, як паломники без наміру знайти Плащаницю, як морські подорожі без конкретного порту. Яке ж думання мають люди, що, прокинувшись зранку, вигукують: “О Боже, вже ранок!”? Для них життя втратило сенс, воно не має мети і призначення.

Пам'ятаю, коли я, будучи молодим священиком, уперше поїхав до Європи на навчання. Влітку я навчався у Сорбонському університеті в Парижі, головним чином вивчаючи французьку мову. Замешкав у пансіонаті, що належав мадам Сітроен. Я жив там уже приблизно тиждень, аж